

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Afflictiones nostras, velut micas de mensa crucis deciduas, religiosè excipiendas esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

A Gravioribus magisque arduis robustæ patientiæ documentis, quæ antea sparsim exposuimus, descendimus modò ad faciliqres magisque obvias, malorum nostrorù patientiã sublevandi, & nosmet ipsos, acerbis in rebus, vario ad Christum exemplar nostrum respectu, piè ac jucundè consolandi, rationes. Quas quidem hoc capite tradi cœptas, ad extremũ usque istius partis persequi consilium est, ut è pluribus eligat quisq; quæ ad genium suum magis faciant; aut etiam (uti placuerit) nunc hanc, nunc istam cogitationem, ad usus suos adhibeat, quotidianarum ærumnarum familiarè remedium, & vitæ acerbæ non utile delinimentum.

§. I.

Afflictiones nostras, veluti micæ de mensa crucis deceduas, religiosè excipiendas esse.

A Tque id in primis tecum reputato ac constituito, mi Lector. Si ea tibi fors olim oblata esset, ut Christo vescenti, ad mensam ut minister assisteres: quâ gratulatione ac reverentia, fragmenta panis, aut ciborum analecta recolligeres? Nunc igitur in rebus adversis, & quoties difficile quidpiam ad patiendum occurrerit, eum in modum tecum philosophare.

Inopia, morbi, dolores, ægritudines animi, & omnes ærumnæ quæ nobis in vita obveniunt, fragmenta sunt divinæ mensæ, quæ jubemur colligere ne pereant, & sine fructu efficiantur in nobis. *Micæ sunt cadentes de mensa crucis: tibiq; ipse gratulari debes, quòd peculiariter dignus habitus sis, qui instar catelli edas de mensa Domini tui. De Matth. 23.* nique spicæ sunt, quas validus ille laborum dolorumq; messor tibi reliquit, etiam de industria proijciens, ut habeas quod colligas, sequens ipsius vestigia, & panem invenias, *Ruth 2.* quo alaris in vitam æternam.

Hic certè panis est, quo Deus filios suos amat alere;

A a a a z

quò

quò quemque chariorem habeat, hoc severius illum educans, & durâ disciplinâ paratâ cooptans hæreditati. *Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium quem recipit.* Nec alio quàm hoc lacrymarum pane filium suum dilectum & unigenitum cibavit. Si is fuit panis primogeniti, quidni & noster? *Meus cibus est* (inquit ille) *ut faciam voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus.* Hoc est, œconomiam humanæ salutis, tot sudoribus & laboribus affectam, tantis tormentis ac doloribus, & ignominiosâ denique morte complendam. Mancipiorum panis, terrena consolatio: cùm plerumque reprobis temporalis obtingat felicitas; contra verò electi omnibus conflidentur incommodis. Ita ferè res temperante Providentiâ, ut quibus æternam hæreditatem apparet, hos laboribus exerceat ad gloriam; eos autem istis bonis aspergat ac solatiolis temporalibus, quos merito suo fore præciat gloriæ cœlestis exhæredes.

Neque verò Christus in Evangelio promisit electis sæculi gaudia, sed tristitiam, pressuram, luctum; mundo interim gaudente & exultante. Ut vel hinc videas, quàm non injuriâ plerique sancti suspectam haberent felicitatem hujus sæculi; & si aliunde adversi nihil occurreret, ipsi sibi essent pro persecutoribus, & spontaneis se supplicijs subijcerent: ne scilicet si extra disciplinam essent, inter adulteros & non germanos DEI filios computarentur. Audiatur ceterorum nomine S. Gregorius, ad illud dolentis *JOB* cap. 3. *Quare misero data est lux, &c. Sancti viri* (inquit) *cum sibi suppetere prospera hujus mundi conspiciunt, pavida suspiciones turbantur. Timent enim, ne hic laborum suorum fructus recipiant: timent, ne quod divina justitia latens in eis vulnus aspiciat, & exterioribus eos muneribus cumulans, ab intimis repellat.* Verùm priusquam hinc abeo, placet isti affinem nec multùm diversam accumulare commentationem.

Sic igitur hinc rursus tecum reputa. Si Salvator tuus in terris agens tibi prabibisset, ipsumque suum calicem propinasset atque obtulisset, quanto affectu, quantâ reverentia, atque grati animi significatione, reliquum calicis ebibisses? Atqui hoc ipsum est, quod hodieque à te postulat. Audi illum de cruce acclamantem, & iisdem vocibus, quibus olim sibi cum primis dilectos discipulos affatus est, te invitantem: Dilecta anima, potesne bibere calicem, quem ego bibo, aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Expectat autem sanè quàm avidè, ut invitanti hilarè respondeas; atque id ipsius tanquam honori ac gratiæ tribuens, oblatum calicem gratus acceptes; & pauculas illas quasi guttas amaritudinis, quæ circa calicis labra remanent, libens exforbeas. Nam si verum loqui volumus; ipse grandem illum passionum & amaritudinum calicem, à Patre sibi propinatum, usque ad fundum & fæces exhaustit; ut nobis illius non nisi stilla relicta sit, quam degustantes, Christi passionibus communicemus. *Cur recusamus* (inquit Thaulerus, de Dominicis flagellis agens) *vel guttulam unam myrrhæ acerbioris degustare causâ illius, qui sese totum propter nos in ipsum amarissimum passionis pelagus immergi passus est?*

Marc. 10.

Explic. pass. c. 9.

§. 2.

Easdem, tanquam fragmenta quedam crucis Dominica, aut portionem aliquam passionis Christi, aspiciendas.

Conducet deinde ad Christianam sanctamque malorum patientiam ista etiam persuasio: Dolores, afflictiones, angustias, quibus urgeris, esse quædam quasi schidia minutæve partes earum rerum, per quas olim Christus cruciatus est, & quibus tactu corporis sui sanctitatem ac religionem impertijt; proindeque easdem afflictiones, ut sanctarum rerum pretiosas reliquias, cum gratiarum actione & venerati-

one